

ROZHOVOR OD SRDCE

„HODINKY MĚ ZAJÍMALY OD DĚTSTVÍ“ ŘÍKÁ TOMÁŠ TETUR, ČLOVĚK, KTERÝ VYTVÁŘÍ PROFESIONÁLNÍ PRÁCE V AMATÉRSKÝCH PODMÍNKÁCH.

Jiří Zimmer | Foto: archiv

Můžete našim čtenářům přiblížit svoji osobu? Kde žijete a jaké je Vaše zaměstnání?

Jmenuji se Tomáš Tetur. Je mi 44 let, již 18 let jsem šťastně ženatý a mám dvě dcery. Pracuji jako číšník. Žiju v Ladné, malé obci nedaleko Břeclavi. Jsem jeden z těch povah, které když se do něčeho pustí, tak to s menším či větším úspěchem většinou dokončí. Ve všem jsem spíše samouk, co můžu, vyčtu z odborné literatury a postupně nabyté teoretické vědomosti uplatňuji v praxi. Rád pozoruji noční oblohu, ať už pouhým okem nebo detailněji astronomickým dalekohledem. S oblibou jezdím na kole a motorce.

Kdy jste se začal zajímat o hodinky a čím Vás zaujaly?

Hodinky a jakékoliv strojky jsem měl rád už od malička. Mé první

hodinky byly ruské „LUCH“, ty posléze ustoupily digitálkám. Hluběji jsem se, ale začal zajímat až v pozdějším věku, když jsem si kupoval nové. Tam se projevil můj zájem o astronomii a byly to hodinky s kalendářem a měsíční fází. Ještě to nebyly hodinky mechanické, značky Grovana. Další hodinky, opět ještě quartz od značky Frederique Constant s měsíční fází, ty mne přivedly k mechanickému strojku téže značky. Na těchto hodinkách můžu obdivovat strojek, jak ze spodní strany, tak průhledem na setrvačku v ciferníku. Další zájem o mechanické strojky ve mne probudil časopis Watch, kde jsem začal poznávat krásu skeletových hodinek od těch nejprestižnějších švýcarských manufaktur.

Absolvoval jste nějaké hodinářské školení nebo jste měl

možnost navštívit hodinářský servis?

Jak již bylo zmíněno jsem samouk a na žádném školení jsem nebyl. Abych vůbec pochopil funkce, chody a komplikace strojků, objednal jsem si u pana Ondráčka učebnice Hodinové stroje II. a Demontáž a montáž hodinek. Podle knih jsem postupně rozebíral a skládal strojky Prim zakoupené na aukčním serveru. Hodinářství u Opluštílu jsem navštěvoval docela často. Zprvu jsem se jen chodil kochat krásnými hodinkami, později sem zamířil předvést svou první práci panu Vladimíru Opluštílovi a vedoucímu servisu, mému kamarádovi Bohdanu Šlapetovi. V hodinářství ze mě byli překvapení. Všichni se léta známe, ale o mém počínání neměl nikdo ani ponětí.

Kdy Vás napadla myšlenka, že byste mohl sám navrhnout a sestavit hodinky?

Myšlenka pustit se do skeletování opět vzešla z Vašeho časopisu. Vždy jsem obdivoval skeletony od pana Armina Stroma. Od vydání článku „skeletové hodinky ze Slovenska“, kde pánové Molnár a Fábry představovali své první kousky, jsem si s myšlenkou sestavit vlastní hodinky často pohrával. Hledal jsem články a videa na internetu, která by mi tuto práci alespoň trochu přiblížily. V tomto ohledu hodně pomohlo You Tube, kde má na svém kanále video pan Ar-

min Strom a to už byl jen krůček k realizaci.

Co všechno jste musel pro realizaci udělat?

Lupenková pilka a hledání nejvhodnějších plátků, s tím bylo potřeba začít. Další hodiny jsem prostál u brusky, kde jsem brousil jehlové pilničky do vhodných velikostí a potřebných tvarů. Pak jsem začal v kuchyni u stolu lehce oťukávat hodinářské řemeslo. Tak jsem se dopracoval k prvnímu skeletonu, tady šlo o to, jestli bude strojek vůbec po mých úpravách fungovat. Navštívil jsem pana Opluštila, ten hodinky zkompletoval. S napětím jsem očekával, zda hodinky budou funkční a byly! V návalu elánu z počátečního úspěchu jsem se s chutí pustil do dalšího strojku Prim, ten jsem hotový nechal zlatit, zasadit do nového pouzdra s průhledem, vše od firmy Elton v Novém Městě nad Metují. Následně jsem zlepšoval svou techniku a sbíral zkušenosti na cvičných strojcích Prim. Nabytý grif jsem uplatnil na švýcarském strojku ETA 6498. Výsledek můžete vidět na fotografii.

Pomáhal Vám někdo?

Se skeletováním a hledáním všech postupů jsem se musel poprat sám. Pořád pokračuji stylem pokus-omyl. Spoustu času zabírá hledání vhodných nástrojů. Zjistit, jak leštit na nedostupných místech, co si můžu ke strojku dovolit, jak a co kde vyřezat, aby strojek dělal, co dělat má, to jsou všechno poznatky na které musím přijít sám. S kompletací a uvedením strojku do chodu už ale potřebuji pomoc od povolanějších. Já sice strojek složím a uvedu do chodu, ale neseřídím ani nepromažu. S tímto mi pomáhají v hodinářství Opluštíl. Od nich jsem také obdržel vysloužilý hodinářský stůl, takže už mám doma malou dílnu, kde můžu pracovat.

Jaké plány máte do budoucna?

Velmi rád bych v této činnosti pokračoval. Víím, že to bude dlouhá cesta. Zatím jsem na začátku a pokud budu sám, tak to půjde velmi pomalu. Rád bych se dostal k někomu, kdo se zabývá stejným oborem. Tak uvidíme.

